



Memoarska gradja o rad-
ničkom pokretu; sjećanja
prof. Matka Džaje.-

Ž I O - K L A Č I Ć I V A N

Bio je nastavnik u Gradjanskoj školi u Banjoj Luci. Rodom je sa otoka Krka, pretpostavljam iz Punata.

Upoznao sam ga po dolasku u Banju Luku školske 1940/1941. godine. Svojedobno služio je kao prosvjetni radnik u Srbiji i tamo se oženio sa svojom suprugom Radom. U braku je imao dva sina i kćerku.

Stariji sin Rikard mislim da je diplomirao istoriju umjetnosti. Sada je zaposlen u Umjetničkoj galeriji u Rijeci. Mladji sin, mislim Romeo, završio je pomorsku akademiju. Kćerka Višnja završila je medicinu i radi kao ljekar.

Žic-Klačić Ivan umro je od infarkta u Rijeci, mislim, početkom 1973. godine.

Ivan je predavao u školi SH jezik i istoriju. Pisao je pjesme, drame, pripovjetke, prikaze. Za svoja literarna ostvarenja dobivao je i nagrade.

U toku rata, mislim 1942. godine, bila je na repertoaru kazališta u Banjoj Luci njegova drama "Križ Marije Mežnarove", drama sa socijalnom tematikom. Pozorišnu predstavu je režirao Ferdo Delak.

Nije mi poznat njegov politički rad, ali mi je poznato da je bio u zatvoru. Na slobodnu teritoriju izašao je sa porodicom 26. septembra 1944. godine. U prvo vrijeme nalazio se u Sanskom Mostu, a potom je sa porodicom prešao u Jajce. U Jajcu je bio predavač na učiteljskom kursu. Kada je u Prijedoru bila ponovo otvorena Gimnazija, predavao je u Gimnaziji, a istovremeno i na učiteljskom kursu.

Sjećam se jednog razgovora koji smo imali početkom jula 1941. godine. U jednom razgovoru u Kazalištu, a bilo je to prije izbijanja ustanka, Ivan mi je doslovno rekao: "Nas Hrvate može spasiti samo jedan narodni ustanak!". Njegovo političko opredjeljenje čak i iz toga se moglo naslutiti.

Živio je vrlo teško sa jednom platom i troje
dijete, ali je bio i jedan važno predan radnik.

Neko vrijeme, u jesen 1944. godine, bili smo zajed-
no u Sanskom Mostu. Ponovo smo se sreli tek 1948. godine ka-
da smo sa maturantima Realne gimnazije u Banjoj Luci išli
na ekskurziju. Rečeno mi je da sam znao da živi u Rijeci, posjetio
sam ga jer sam želio da se ponovo vidim sa svojim stari-
m posnikom i prijateljem. Tada se nalazio na dužnosti uprav-
nika Kasabice u Rijeci.

15. maja 1974. godine

Banja Luka

(Matko Džaja)